

A ...i Törvényszék a ... felperesnek - ... alperes ellen kártérítés megfizetése iránt indult perében meghozta a következő

í t é l e t:

A bíróság a felperes kereseti kérelmét elutasítja.

Kötelezi felperest, hogy az állam javára külön felhívásra fizessen meg 372.540.- (Háromszázhetvenkettőezer-ötszáznegyven) Forint le nem rótt eljárási illetéket.

Az ítélet ellen a kézbesítéstől számított 15 napon belül a ...i Ítéltáblához címzetten a ...i Törvényszéken három példányban benyújtott fellebbezéssel lehet élni.

A törvényszék tájékoztatja a feleket, hogy a ...i Ítéltábla a fellebbezést tárgyaláson kívül bírálja el, ha az kizárólag a perköltség viselésére, összegére, vagy az ítélet indokolására irányul. A felek kérelmére a bíróság tárgyalást tart.

A törvényszék tájékoztatja a feleket, hogy a fellebbezési határidő lejártá előtt előterjesztett kérelmük alapján kérhetik, hogy a ...i Ítéltábla fellebbezésüket tárgyaláson kívül bírálja el.

Az ítélet ellen a fellebbezést előterjesztő fél számára a ...i Ítéltábla előtti eljárásban a jogi képviselőt kötelező.

I n d o k o l á s

A felperes ... és társa alperesek ellen ajándék visszakövetelése és tulajdonjog megállapítása iránt indított pert a ... Járásbíróságon, amely eljárás ... szám alatt indult meg. Ezen eljárásban a bíróság 2013. január 25. napján a per első tárgyalására hatánapot tűzött, 2013. május 21. napjának 13 óra 30 percére. Ugyanakkor a kereseti kérelemmel egyidejűleg a felperes által előterjesztett és a perrel érintett ... belterület 307. hrsz.-ú ingatlan vonatkozásában a perfeljegyzés tárgyában nem döntött, intézkedéseket nem tett. Miután a felperes észlelte, hogy a bíróság a keresetlevélben előterjesztett perfeljegyzési kérelem ellenére nem intézkedett a per megindításának tényeinek feljegyzése iránt az ingatlannyilvántartásban, 2013. március 20-i beadványában ismételten kérte ennek teljesítését, hivatkozva azt a tényt is, miszerint leánya, ... a kérdéses ingatlan vonatkozásában 2013. február 1. napján ingatlan adásvételi előszerződést, majd pedig február 5. napján végleges adásvételi szerződést kötött és az ingatlant értékesítette.

Az ügyben eljáró bíróság 2013. március 25. napján kelt 10. sorszámú végzésével rendelte el a perindítás tényének feljegyzését az ingatlannyilvántartásban.

A felperes 2013 októberében keresetet terjesztett elő, leánya, mint I. rendű és a ...i ingatlan vevői, mint II. és III. rendű alperesekkel szemben, mely keresetében a 2013. február 5-én kelt ingatlan

adásvételi szerződés semmisségének megállapítását kérte elsődlegesen a szerződés jó erkölcsbe ütközése jogcímen, másodlagosan a szerződés feltűnő értékaránytalansága jogcímen és kérte az eredeti állapot helyreállítását. A ... elsőfokú ítéletével a felperes keresetét elutasította és kötelezte felperest mindösszesen 1.016.000.- Forint alperesi perköltség, valamint 1.550.000.- Forint eljárási illeték megfizetésére. Az alperes ezen ítéletét a ...i Ítéletábla az I. rendű alperes javára szóló perköltségben marasztaló rendelkezés kivételével helybenhagyta, az I. rendű alperes javára a felperes perköltségben történő marasztaló rendelkezést mellőzte és megállapította, hogy az I. rendű alperes pártfogó ügyvédének díját a felperes viseli és kötelezte a felperest a II. és III. rendű alperesek részére 625.000.- Forint + Áfa perköltség, valamint 2.500.000.- Forint le nem rótt fellebbezési illeték megfizetésére az állam javára.

A felperes kereseti kérelmében kérte, hogy a bíróság kötelezze alperest a Ptk. 349. § (1) és (3) bekezdése, valamint 339. § (1) bekezdésében foglaltak alapján bírósági jogkörben okozott kár megtérítése címén 6.209.000.- Forint tőke, valamint ennek 2016. szeptember 29. napjától a kifizetés napjáig járó törvényes kamatai, továbbá a perrel kapcsolatban felmerült költségeinek megfizetésére. Álláspontja szerint azzal, hogy az alperes bírósága nem rendelte el kellő időben az ingatlannyilvántartásban a felperes által megindított per megindításának tényének feljegyzését, a felperesnek kárt okozott azáltal, hogy a későbbiekben egy újabb pert volt kénytelen indítani a lányával, illetőleg az ingatlan vevőivel szemben, mely peres eljárással kapcsolatban mindösszesen 6.209.000.- Forint összegű perköltséget, valamint illetéket kellett fizetnie.

Az alperes kérte a felperes keresetének elutasítását, álláspontja szerint jelen kártérítési per szempontjából az ajándék visszakövetelés iránt indított per az az alapper, melynek alapján a Ptk. 349. § (1) bekezdése szerinti feltételek fennállását kellene vizsgálnia és miután ezen eljárás nem fejeződött be és a felperesi pernyertesség igazolásra nem került, a perfeljegyzéssel kapcsolatos határozat hozatala nem szolgálhat a kártérítés alapjául.

A bíróság a csatolt okirati bizonyítékok és a felperes személyes előadása alapján megállapította, hogy a felperes kereseti kérelme alaptalan.

A bíróság a rendelkezésre bocsátott okirati bizonyítékok alapján rekonstruálni tudta azon tényállást, amelyet a felperes a per tárgyává tett, hiszen a felperes csatolta mindazon bírósági határozatokat, amely a jelen perben érvényesíteni kívánt kártérítés alapjául szolgált, így a bíróság szükségtelennek látta azon felperesi bizonyítási indítványnak a teljesítését, miszerint szerezze be a bíróság a vitatott peres eljárás iratait, különösképpen arra is tekintettel, hogy az alperes nem vitatta a felperes által a tényállás körében előadott és jogerősen elbírált kereseti kérelmekkel kapcsolatosan született bírósági döntések tartalmát, azok rendelkezéseit.

A bíróság álláspontja szerint az alperes helytállóan hivatkozott a perben arra a tényre, hogy a felperes perrel érvényesíteni kívánt igénye a felperes szabad elhatározáson alapuló perindításán alapult, és arra nem az alperesi mulasztás indította. Bár tényként lehet megállapítani, hogy az alperes a perindítás tényének feljegyzését nem eszközölte nyomban a tárgyalás kitűzésével egyidejűleg, és a keresetlevél kézbesítésekor ezen mulasztás fennállt, ezért az ingatlan tulajdonosa szabadon értékesíthette a per tárgyává tett solymári házát, azonban a felperesi keresettel érvényesíteni kívánt kártérítés nem a mulasztással érintett perrel kapcsolatos, hanem egy külön az ingatlan tulajdonjogi helyzetét más jogcímen befolyásolni kívánó eljárással.

A felperes azon hivatkozása, miszerint az újabb per megindítására azért kényszerült, mert az alapperi mulasztás miatt a tulajdoni igényének érvényesítéséhez szükséges eredeti állapot

helyreállítására volt szüksége, nem okszerű a bíróság álláspontja szerint. Az alperesi magatartással nincsen okozati összefüggésben a felperes kárigénye, mert az alperesi mulasztás nem kellett, hogy azt eredményezze, hogy a felperes feltűnő aránytalanságra, avagy jóerkölcsbe ütközésre hivatkozással bizonytalan kimenetelű peres eljárást indítson. Az ajándék visszakövetelése iránti perben amely jelenleg is folyamatban van a felperes ugyan tulajdoni igényrel már nem léphet fel, de az ajándék értékét még igényelheti, így az alperesi mulasztással esetlegesen összefüggő felperesi egyéb kárigény csökkenthető vagy kiküszöbölhető.

A fenti okfejtésből adódóan a bíróság arra a következtetésre jutott, hogy az alperesi magatartással nem áll összefüggésben a felperesnek jelen perben érvényesíteni kívánt igénye, hiszen a felperes mintegy a „saját szakállára” indított olyan pert, amely alkalmatlan eszköznek bizonyult a tulajdonviszonyok visszaállítására, így a felperesnek magának kell viselnie az eredménytelen igényérvényesítéssel kapcsolatban keletkezett fizetési kötelezettségeket (illeték, perköltségek).

A felperes kérte, hogy a bíróság a per tárgyalását függessze fel az ajándék visszakövetelése iránti per jogerős befejezéséig, azonban a bíróság szükségtelennek látta a Pp. 152.§-a alapján a tárgyalás felfüggesztését, mert a jelen perben érvényesített felperesi igény egy másik perrel kapcsolatosan merült fel és az önállóan megindított tulajdoni per kapcsán keletkezett igény elbírálásának nem előkérdése az ajándék visszakövetelése iránti peres eljárás, így a kérelmet a bíróság elutasította.

Miután a felperes keresetét a bíróság teljes egészében elutasította, ezért köteles megfizetni az állam javára külön felhívásra az Illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 42. § (1) bekezdés a) pontja alapján számított eljárási illetéket az eljárás tárgyi illetékfeljegyzési jogára figyelemmel és a felperes pervesztességére tekintettel.

Miután az eljárás során a pernyertes alperes perköltséget csak annyiban kívánt érvényesíteni, amennyiben az ügyben kitűzött tárgyalásokon megjelenik és miután igazolható módon egy tárgyaláson sem jelent meg, ezért a bíróság mellőzte az alperes vonatkozásában a felperest terhelő perköltség megállapítását.

Az ítélet elleni fellebbezés joga a Pp. 233. § (1) bekezdésén alapul.

..., 2018. április 18. napján

Dr. ... sk.
bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő